

■ «Καὶ ἄφες ἡμῖν..., ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν...»

Ἡ Συγχωρητικότης* Ἡ σοφία τῶν Γερόντων

Ἔνας Ἀδελφός, ἀπὸ τὴν Λιβύη, ἦρθε στὸν Ἀββᾶ Σιλουανό, στὸ βουνὸ τῆς Πανεφώ, στὴν Κάτω Αἴγυπτο, καὶ τοῦ εἶπε:

- Ἀββᾶ, ἔχω ἓναν ἐχθρό, ποῦ μοῦ ἔκανε πολλὰ κακά: **Καὶ** τὸ χωράφι μου καταπάτησε, ὅταν ἀκόμα ἤμουνα στὸν κόσμον, καὶ πολλὰς φορές σχεδιάσει νὰ μὲ βλάψει· τώρα τελευταία, μάλιστα, ἔβαλε καὶ δηλητηριαστὲς νὰ μὲ φαρμακώσουν. **Σκοπεύω** λοιπὸν νὰ τὸν παραδώσω στὸν Ἄρχοντα (γιὰ νὰ τιμωρηθεῖ)...

- **Κάνε**, παιδί μου, ὅπως ἀναπαύεσαι..., εἶπε ὁ Γέροντας.

- **Δὲν** ὑπάρχει ἀμφιβολία, Ἀββᾶ, πῶς, ἂν τιμωρηθεῖ, θὰ ὠφεληθεῖ ἡ ψυχὴ του..., πρόσθεσε ὁ Ἀδελφός.

- **Κάνε** ὅπως νομίζεις, παιδί μου..., ξανάπε ὁ Γέροντας.

- **Σήκω** τότε, πάτερ, νὰ προσευχηθοῦμε, καὶ μετὰ φεύγω γιὰ τὸν Ἄρχοντα..., παρακάλεσε ὁ Ἀδελφός.

Σηκώθηκαν λοιπὸν καὶ ἄρχισαν νὰ προσεύχονται. **Μόλις** ὅμως ἔφτασαν στὴν φράση (τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς) **«καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν»**

(Ματθ. ζ' 12), ὁ Γέροντας εἶπε:

- **«Καὶ μὴ ἀφήσης ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς οὐδὲ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν...»**.

- **Ὅχι**, ἔτσι, πάτερ..., διέκοψε ὁ Ἀδελφὸς τὸν Γέροντα.

- **Ναί**, παιδί μου, ἔτσι..., ἀποκρίθηκε ὁ Γέροντας. **Ἄν** πραγματικὰ θέλεις νὰ πᾶς στὸν Ἄρχοντα γιὰ νὰ πραγματοποιήσεις τὴν ἐκδίκησή σου, ὁ Σιλουανὸς δὲν κάνει γιὰ σένα ἄλλη προσευχή...

Ὁ Ἀδελφὸς τότε ἔβαλε μετάνοια καὶ συγχώρησε τὸν ἐχθρό του. □

(*) Εὐεργετινοῦ Παύλου Μοναχοῦ, Μικρὸς Εὐεργετινός, σελ. 219, ἐκδόσεις Ἱεραῶς Μονῆς Παρακλήτου, 1999. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.